El Cul del Pou | | Actualitzat el 07/05/2019 a les 11:19

Qui no coneix... Jordi Lorente, passió per jugar

PEL SENYOR RAMON

Foto: Maria Picassó.

Segur que algun cop heu ensopegat amb un cartell del CAE que us proposa jugar: que si la Setmana de jocs al carrer, que si el Tast de jocs o, ara per la Llum, un torneig de "Carcassone". Enmig de l'equip promotor, oi que ja sabeu qui hi trobarem? Premi: en Jordi Lorente i Servitja! Un manresà del 66, que va néixer entre el Rafael i l'Esteve, i que anava a estudi a l'Oms i de Prat. El cas és que el seu pare els diumenges a la tarda ja l'entretenia jugant a les dames, després de cada episodi de "La casa de la pradera". Aquests coses marquen, és clar, això i també el consell del seu cosí, el Toni Bendicho, per tal que s'apuntés al Mijac del casal de Sant Francesc, on ell ja feia de monitor. El Jordi tot just tenia deu anys, però en aquells locals de Valldaura va començar a descobrir el treball en grup, l'indestriable binomi d'aprendre i ensenyar i, encara, el plaer pel joc: «El joc ens humanitza!», repeteix sovint. Es quedà al Mijac tretze anys seguits, mentre suspenia -expressament!- el curs de monitor d'aquell CAE primigeni, pel pur plaer de repetir-lo. Alhora resolia el batxillerat al Peguera i estudiava Magisteri i, fet el curs pont, enllestia la llicenciatura en Pedagogia. Entre curs i curs, els estius són un no parar, que passa pel casal de Sant Francesc, les colònies del Consell Comarcal o, com a director, en casals de la Generalitat, responsable d'equips de monitors i centenars de criatures! Després vindran un parell d'estades temporals a l'estranger, de primer a Glasgow i després a Manchester, i més endavant un postgrau de jocs. Perquè la cosa era clara: ell es volia dedicar als jocs. La qüestió era com! El "momentum" té data exacta, quan l'any 86 el Jordi escoltava l'alineació del memorable Barça -Göteborg, a la final d'aquella Copa d'Europa. Els jugadors escandinaus tenien la singularitat de ser també gent d'ofici, i en Josep Maria Puyal els anava comentant, fins que va arribar al porter: era mestre de jocs. Mestre... i de jocs! I doncs, si això era possible entre suecs, no ho podríem provar els catalans? El resultat han estat gairebé tres dècades de joc i docència entre Navàs, Sant Joan de Vilatorrada o Manresa, així com onze anys a l'escola rural de Fonollosa, on també va fer de director. I a tot arreu el Jordi ha estat l'home que treballa i que juga, talment ho fa ara amb els nois i noies d'Animació Sociocultural a l'institut Guillem Catà. De primer abocat al joc tradicional, després incorporant el joc motriu i, en acabat, amb la redescoberta dels jocs de taula. Al cap dels anys ho fa córrer tot alhora! I en aquesta dèria ha tingut la sort d'ensopegar amb la Maria del Mar, i plegats juguen, fan cursos arreu o han fet créixer tres criatures -Martí, Núria i Mariona. Tan afable i rialler com despistat i tocatardà, l'home es desplaça amb bicicleta i sempre troba ganxos, però, al final, sempre arriba. Si el veiéssiu com xala jugant al "Catacombs" cada dijous al Club del Joc! No res d'apostes ni boira baixa de tabac: ludisme en estat pur des de fa més d'una dècada, al Cafè del Taller, a Sobrerroca. De dos quarts de de deu fins al punt de mitjanit. Si us agrada de jugar, es pot dir que ja us espera!